

Kopyta a hříva

1. Jsou kopyta a hříva a čabraky a šporny,
skrz ně kůň se na svět dívá a smíchy chtěl by ržát.
2. Když v sedle stařík zpívá, že vede život vzorný,
kůň moudře hlavou kývá a čeledín je mlád.
- R: O tý holce, která v stáji dává koňům pít,
klisny tiše řehtají, že hříbě bude mít.
3. Jsou jen kopyta a hříva a čabraky a šporny
a kůň se na svět dívá a smíchy chtěl by ržát.
4. Jsou kopyta a hříva a pán si v sedle mlaskne,
jó, až to na něj praskne, to teprv začne cval.
5. Teď v slunci srst se svítí a přes potok si skáčem,
už zejtra budem s pláčem sedlat opodál.
- R: Starý jezdec bez otěží do chomoutu vlít',
o hřebce tu neběží, vždyť holka chce si žít.
6. Budou prstýnky a hříva a čeledín je mlád,
a proto kůň jen krkem kývá a smíchy chtěl by ržát.
- 7.=6.

Kousek lásky

- Dmi C F A7 Dmi C Dmi
- R: Dát kousek lásky vám, pane, pouze vám,
nečekejte na mé vyznání, běžte dál, už zavíráme krám.
1. Moji lásku, milý pane, žádáte snad tisíckrát,
svoje srdce zatoulané chcete k mému dát.
- R:
2. Tolikrát jsem, milý pane, potkala vás opodál,
oči strachem uplakané, vy jste se jen smál.
- R:
3. Proč dnes tedy, milý pane, čekáte zas u dveří,
nechci vědět, co se stane, až se sešerí.
- R:
- R: Dám kousek lásky vám, pane, pouze vám,
já vám teď dám své vyznání, pojdte dál, já lásku svou vám dám.

Lokaj

R: Kde zas vězí ten spící lokaj, kolohnát,
omlouvám se, panstvo, račte jen, tu je salon a tam sad,
zákusky budou hned, i vína je dost,
hněte se, Jean, kde je led, tohle vzácný je host,
a co je s muzikou, a ten pejsek chtěl by kost,
bravo, Jean, teď si smíte dát v kvelbu sklenku pro radost.

1. Chtěl jsem jí jednou jen "láska má" říci,
a ona na to: "Jean, tak vyměň tu svíci,"
chřadnu, vadnu, láska je hořká jak blín,
a ona: "Hlavně vycid' ten cín,"
povězte mi, přátelé, kdo tohle může snést,
teď jdu venčit psa, a pak musím:

R:

2. Psal jsem jí psaníčko: "Krásko, buď zdráva,"
a ona na to: "Jean, kdy bude ta káva?"
Tuhle jsem jen hles': "Když chceš, tak si mě muč,"
prý: "Zapal ten krb a, proboha, mlč!"
Povězte mi, přátelé, kdo toto může snést,
teď jdu utřít prach, a pak musím:

R: Kde zas vězí ten spící lokaj, kolohnát,
omlouvám se, panstvo, račte jen, tu je salon a tam sad,
zákusky budou hned, i vína je dost,
hněte se, Jean, kde je led, tohle vzácný je host,
a co je s muzikou, a ten pejsek chtěl by kost,
bravo, Jean, teď si smíte dát v kvelbu sklenku, a pak dost!

Nářek

1. Nemám myslet na chlapy, nemám žebrot o lásku,
věčně snášet útrapy, co z života mám?
 2. Nemám pít a nemám klít, nemám vlastní děti bít,
nemám nic a nemám klid, tak co teda mám?
 3. Nemám šlapat průchody, nemám zdrhat z hospody,
nepřekážet pod schody, prej se ztratit mám.
 4. Ani chlapy, ani chlasy, ani žebrot, ani krást,
ani Boha, ani vlast, tak co teda mám?
- * Na na na ...
5. = 4.
* Na na na ...

Omnia vincit Amor

F C Dmi Ami Bb C Dmi F C Dmi Ami Bb C Dmi

- Dmi** **C** **Dmi**
1. Šel pocestný kol hospodských zdí,
F **C** **F**
přisedl k nám a lokálem zní
Gmi **Dmi** **C**
pozdrav jak svaté přikázání:
Dmi **C** **Dmi**
omnia vincit Amor.
2. 'Hej, šenkýři, dej plný džbán,
ať chasa ví, kdo k stolu je zván,
se mnou ať zpívá, kdo za své vzal
omnia vincit Amor.'
- F** **C** **Dmi**
R: Zlaták pálí, nesleví nic,
F **C** **F**
štěstí v lásce znamená víc,
Gmi **F** **C A7**
všechny pány ať vezme dás!
Dmi **C** **Dmi**
Omnia vincit Amor.
3. 'Já viděl zemi válkou se chvět,
musel se bít a nenávidět,
v plamenech pálit prosby a pláč,
omnia vincit Amor.
4. Zlý trubky troubí, vítězí zášť,
nad lidskou láskou roztáhli plášť,
vtom kdosi krví napsal ten vzkaz:
omnia vincit Amor.'
- R:
5. 'Já prošel každou z nejdelších cest,
všude se ptal, co značí ta zvěst,
až řekl moudrý: 'Pochopíš sám
omnia vincit Amor - všechno přemáhá láska.'
- R:
6. 'Teď s novou vírou obcházím svět,
má hlava zsedla pod tíhou let,
každého zdravím větou všech vět:
omnia vincit Amor, omnia vincit Amor ...'

Pijácká litanie

- G** **D**
1. Kdo v bitvě jen si stýská a po bitvě je pán,
Ami **D** **G**
ať hrom do něho tříská a hříšníkem buď zván!
- G** **C** **D**
R: Buď zván, buď zván, ten hříšníkem buď zván
Ami **D** **G** **G C D** **Ami D G**
a lásky, her a vína zatratíž ho Pán.
2. Kdo dívky srdce získá a nežne pak ten lán,
a hledme toho hýska, ten hříšníkem buď zván!
- R:
3. A kdo se mlíkem zlíská jak šlunt a mezulán,
ať hrom do něho tříská, ten hříšníkem buď zván!
- R:
4. Kdo před lidmi se blýská a chce být uctíván,
a hledme toho řízka, ten hříšníkem buď zván!
- R:
- G** **D**
5. A kdo je duše nízká a kdo se bojí ran,
Ami **D** **Ami** **D**
a hledme toho hýska a fiflenu a řízka,
Ami **D** **G**
ať hrom do něho tříská, ten hříšníkem buď zván!
- R: 2x

Pohár a kalich

1. Zvedněte poháry, pánové, už jen poslední přípitek zbývá,
pohledte, nad polem Špitálským vrcholek roubení skrývá,
za chvíli zbyde tam popel a tráva,
nás čeká vítězství, bohatství, sláva.

2. Ryšavý panovník jen se smál, sruby prý dobře se boří,
palcem k zemi ukázal, ať další hranice hoří,
[: ta malá země už nemá co získat,
teď bude tancovat, jak budu pískat. :]

R: Náhle se pozvedl vítr a mocně vál,
odněkud přinesl nápěv, sám si ho hrál, hm ...,

3. Zvedněte poháry, pánové, večer z kalichu budeme pít.
Nad sruby korouhev zavlála, to však neznačí, že je tam sláva,
všem věrným pokaždé nesmírnou sílu a jednotu dává,
ve znaku kalich, v kalichu víra,
jen pravda vítězí, v pravdě je síla.

4. 'Modli se, pracuj a poslouchej,' kázali po celá léta,
Mistr Jan cestu ukázal proti všem úkladům světa,
[: být rovný s rovnými, muž jako žena,
dávat všem věcem ta pravá jména. :]

5. Do ticha zazněla přísaha - ani krok z tohoto místa,
se zbraní každý vyčkává, dobře ví, co se chystá,
nad nimi stojí muž, přes oko páska,
slyšet je dunění a dřevo praská.

R: Náhle se pozvedl vítr a mocně vál,
odněkud přinesl nápěv, sám si ho hrál:
Kdož jsou boží bojovníci a zákona jeho,
prostež od Boha pomoci a úfajte v něho ...

Prachsakra

R: Dneska tře nouzi, zejtra bídu mám, prachsakra,
v cárech se vzbouzím, v hadrech usínám,
a když jsem v tísní, a když smůlu mám,
tak natruc touhletou písni vztek si vylejvám.

R:

1. Dost vzduchu mám, ten sotva vydejchám, prachsakra,
jít není kam, tak nikam nespěchám,
lásku jsem měl, ta řekla: žij si sám,
já natruc nejdřív jsem klel, a teď si zazpívám o tom, že:

R:

2. Můj život zkrátka odvyk' dětskejmu hrám, prachsakra,
zaklapla vrátka, vyprodanej krám,
co přijde pak, já zázrak nečekám
a natruc kytku si jen tak za klobouček dám.

R:

Třináctka

Emi Hmi C G Ami G A D Emi Hmi C G Ami Emi H7 Emi

1. Zve válčit mě pan maršál sám,
v mládí je má síla, milá,
víš, jak rád tě mám, a až se vrátím,
třináct růží na polštář ti dám.

R: [: Už mi to i táta říkal: koukej žít,
v neštěstí i štěstí mít,
chlap, a neznej klid,
a tarokovou třináctku,
tu musíš v kapse mít. :]

2. Já dávno o své slávě sním,
vínem vlast mě křtila, milá,
Turka porazím, a až se vrátím,
zlatek třináct na stůl vysázím.

R: ...

Emi Hmi C G Ami G A D Emi Hmi C G Ami Emi H7 Emi

3. Už v šenku jsem se prával rád,
však jsi při tom byla, milá,
nechtěj osud znát, když nevrátím se,
dej mi z věže zvonit třináctkrát.

R: ...

Emi Hmi C G Ami G A D Emi Hmi C G Ami Emi H7 Emi

Víno

- R1: Víno teď naley nám, ať si každej, co chce, zpívá,
vína plnej džbán, dnes do rána budeme pít.
- R2: Víno naley nám, po boji jen žízeň zbývá,
zítra někdo z nás třeba už nebude žít. Emi D Emi H7 Emi
1. Než přijde den, každý má času dost,
zbývá jen zapít žal, klít a mít zlost,
že zas je nás čím dál míň, víra je tu jen host,
proč se máme bít druhejm pro radost.
- R1:
2. Krátí se noc, v krčmě všem slábne hlas,
ráno zavelí a kdekdo zláme vaz,
[: už zní rozkaz, dál bít se můžem, třeba i krást,
ten, kdo přežije, tomu zbyde chlast. :]
- R1:
- R2:
- R1: Víno teď naley nám, ať si každej, co chce, zpívá,
vína plnej džbán, dnes do rána budeme pít.
- R2:
- *: Zpívej až do rána, není každá bitva prohraná,
dojde i na pána, a pak si budeme žít,
na na na ...